

Abstrakt:

Dálková migrace je fenomén, který je spojován hlavně s ptáky, u nichž je i nejvíce zkoumán. Mnohé ptačí druhy z temperátních oblastí dvakrát ročně absolvují náročný přelet mezi zimovištěm a hnízdištěm. Tzv. transkontinentální, dálkoví migranti v těchto tazích překonávají několik tisíc kilometrů, což je značnou zátěží pro organismus. Lze předpokládat, že souběžně s evolucí dálkové migrace vznikají u nepříbuzných dálkových migrantů podobné adaptace, tzv. migrační syndromy, které tedy odlišují sedentární a migrující příbuzné. Jedná se o morfologické znaky, jako je tvar křídel, fyziologické adaptace, například rychlost metabolismu, nebo některé z reprodukčních parametrů či znaky související s životními strategiemi. Tato bakalářská práce je rešerší dosavadních poznatků o migračních syndromech ptáků, především pěvců. Práce se zaměřuje zejména na popis adaptací souvisejících s dálkovou migrací na mezidruhové i vnitrodruhové úrovni.